

ЗАПОБІГАННЯ ТА ПРОТИДІЯ БУЛІНГУ

9 січня 2019 року в Україні набув чинності Закон України "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо протидії булінгу (цькуванню)"

Що таке булінг і хто може стати його жертвою?

Булінг — те ж саме, що цькування. Слово походить від англійського дієслова to bully — знущатись, залякувати. Згідно із законом, булінг стосується тільки учасників освітнього процесу — школярів та вчителів. Жертвою булінгу може стати як учень, так і вчитель. Але в законі вказано, що принаймні один з учасників конфлікту має бути неповнолітнім. Якщо вчитель цькує вчителя — це булінгом не вважається.

А якщо дитину принижують у соцмережах?

Щоб дії вважались булінгом, не обов'язково ображати жертву в реалі. Людина також може заявити про булінг, якщо їй надсилають образливі повідомлення в соцмережах.

Але тут у законі є протиріччя. Коли діти перебувають за межами закладу освіти — на власному подвір'ї чи в інтернеті, формально вони вже не є учасниками освітнього процесу. А значить, суд може вирішити, що про булінг не йдеться.

Якщо мою дитину цькують, що робити?

Батьки жертви булінгу повинні написати заяву на ім'я керівника або засновника закладу освіти. Також заяву може написати вчитель, якщо його цькує учень.

Що буде після цього?

Директор закладу освіти має скликати комісію і викликати поліцію. Поліцейські складають протокол про адміністративне порушення. Далі рішення прийматиме суд. Загалом, процедура аналогічна тій, коли притягують до відповідальності за дрібне хуліганство та за ухилення батьків від виконання своїх обов'язків.

Інформація про подання, розгляд і реагування на такі заяви має публікуватись на сайті закладу освіти. Чи ефективно реагують у освітньому закладі на заяви про булінг — перевірятиме освітній омбудсмен.

Як довести, що це булінг, а не сварка? Це складно?

Щоб винного притягнули до відповідальності, треба довести:

- що людину цькували психологічно, фізично, економічно чи в сексуальному плані;
- що це не поодинокий випадок, а відбувалось систематично;
- що жертва булінгу зазнала шкоди — психічної або фізичної, тобто відчувала страх, приниження, тривогу, була соціально ізольована.

Бувають і інші форми цькування, які важко довести. Наприклад, бойкот, косі погляди, розповсюдження пліток чи навіть цілеспрямоване затягування відповіді на питання. Щоб довести, що це був булінг, треба долучити свідків або надати фото- чи відеодокази.

Які штрафи заплатить агресор, якщо суд погодиться, що це булінг?

За цькування можуть стягнути від 850 до 1700 гривень (або засудити до громадських робіт від 20 до 40 годин).

А якщо кривдник продовжуватиме робити те саме?

Якщо протягом року після того, як людину оштрафували, вона знову буде цькувати свою жертву, кривднику доведеться заплатити вже від 1700 до 3400 гривень (або громадські роботи від 40 до 60 годин). Такий самий штраф загрожує людям, які займались груповим цькуванням.

А хто платитиме штраф за малолітніх?

За неповнолітніх будуть розраховуватись їхні батьки або опікуни.

А якщо булінгу сприяли педагоги?

Педагогів, керівника або засновника закладу освіти можуть покарати, якщо вони були свідками цькування, але нічого не робили, щоб йому запобігти. У цьому випадку передбачено штраф у розмірі від 850 до 1700 гривень або виправні роботи на термін до одного місяця з відрахуванням 20 відсотків від зарплати.

Stop-булінг. Три проблеми батьків, які впливають на дитячу агресію

Проблема перша. «Хіба я маю виховувати? А школа (садок) навіть?!»

Багато батьків навіть не здогадуються, що саме вони є прикладом для дітей і несуть безпосередню відповідальність за їхнє виховання. Тому й перекладають відповідальність на дитсадки, школи і суспільство в цілому.

Проблема друга. «А коли для себе жити?»

Батьки просто не хочуть займатися вихованням дитини. Щодня знаходять десятки виправдань (в першу чергу, перед собою), аби тільки не бути поруч із дитиною.

Проблема третя: «Так багато справ! Так багато...»

Деякі батьки просто не вміють виховувати дитину. У пріоритетній шкалі багатьох із них виховання стоїть десь після «покупати кота» і «накрохмалити фіранки». З першого погляду вони – чудові батьки, у квартирі завжди все сяє, постійне різноманіття страв. Але дитина в такій ситуації отримує не такі бажані спілкування і увагу, а чергову тарілку борщу і котлету. На жаль, більшість батьків саме так розуміють турботу і виховання.

Очевидно, що дитяча агресія коріниться у стосунках з батьками (або у їх відсутності). Жорстоке покарання дитини або ігнорування її агресивної поведінки, як правило, породжують ще більшу нетерпимість і жорстокість до оточення. Саме тому з раннього віку необхідно розвивати довірливі стосунки з дитиною і бути поруч якомога більше часу!

Р.С. ЯКЩО ВАШИХ ДІТЕЙ ОБРАЖАЮТЬ АБО Б'ЮТЬ У ЗАКЛАДІ ОСВІТИ – НЕ МОВЧІТЬ! ОДРАЗУ ЗВЕРТАЙТЕСЬ ДО ПЕДАГОГІЧНОГО КОЛЕКТИВУ, А У РАЗІ ВІДСУТНОСТІ РЕАКЦІЇ – ДО КЕРІВНИЦТВА РАЙОНУ, ДЕПАРТАМЕНТУ ОСВІТИ І СЛУЖБУ У СПРАВАХ ДІТЕЙ! ЗАЛЕЖНО ВІД СИТУАЦІЇ – ВИКЛИКАЙТЕ ПОЛІЦІЮ. РОЗПОВІДАЙТЕ ПРО ТАКІ СИТУАЦІЇ! НЕ «ЗАМИНАЙТЕ» ЇХ, БОЯЧИСЬ, ЩО ВАШУ ДИТИНУ «З'ЇДЯТЬ» ПЕДАГОГИ ТА ІНШІ БАТЬКИ, АБО БУДУТЬ

ЗАНИЖУВАТИ ОЦІНКИ! ЗАРАЗ МОВА ЙДЕ ПРО ЗДОРОВ'Я
(І ПСИХІЧНЕ І ФІЗИЧНЕ) ВАШИХ ДІТЕЙ!